

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ROMÂNIEI



Redacția și Administrația:
ARAD, STRADA EMINESCU 18

APARE DUMINECA
Redactor: Pr. Ilarion V. Felea

ABONAMENTE:
Pentru 1 an 300 Lei; 6 luni 150 Lei

La moartea lui Armand Călinescu

„Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit”. Sunt prea cunoscute aceste cuvinte din sfânta Scriptură. Iisus a venit la Vitania, unde Lazăr era mort de patru zile. Marta, una din surorile lui Lazăr, a ieșit să întâmpine pe Iisus și i-a zis: „Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit”.

De ar fi Hristos între oameni, n'ar mai fi războaie. De n'ar fi alungat oamenii pe Hristos dintre ei și din sufletele lor, nu s'ar vărsa atâta sânge. De o vreme încoace lumea e turburată de sabia ce stă deasupra ei, fără să-și dea seama, că turburarea e din pricina că a alungat din sufletul său pe Hristos. Războaiele se dau între țări, dar ele sunt întâi în inimi și când inimile sunt pline de război, războtul se varsă în lume. Însălbăticirea e în inimile singuratică și de aici se lățește ca ciurma sau ca focul.

Ne turburăm și ne înfiorăm de această însălbăticire mai ales noi și ca români și ca creștini. Ne înfiorăm mai mult decât alte neamuri, pentru că neamul nostru s'a ivit în lume românesc și creștin. Noi n'am purtat războaie din pricina unei firi războinice, căci popor mai blând ca al nostru nu prea cunoaște istoria. N'am purtat războaie pentru cuceriri de țări, căci spațiul nostru se întinde mai mult de la pământ spre cer. N'am purtat războaie de pedepsire sau de răzbunare, căci noi am dat pâine tuturor puhoaielor ce s'au vânturat dealungul pământului nostru.

Voevoziți neamului nostru și-au apărât, cum zice poetul, sărăcia și nevoile și neamul. Când au fost silți să scoată sabia pentru a se apăra, voevozii și poporul s'au închinat întâi.

Erau incredințați că Domnul era cu ei. Neamul nostru nici în războaie n'a alungat pe Hristos din mijlocul său.

De aceea am zis, că noi ne înfiorăm de vărsările de sânge mai mult decât alții.

Uscături și putregai găsim în toate pădurile. Ceva străin și sălbatic s'a vârit și în neamul nostru, fie ca sânge, fie ca suflet, fie ca gândire, sau din toate câte ceva. Au venit unii să îmbrace nume și costum românesc și lumea n'a văzut decât numele și costumul. Au venit ca o generație a jertfei și lumea n'a văzut că generația jertfii și nu se jertfia. Au venit pe buze cu Hristos și de-ar fi fost Hristos și în inimile lor, n'ar fi murit atâția frați ai noștri, deoparte răpuși, de altă parte pentru că s'au lăsat seduși.

Acestui sânge și suflet și gând străin a căzut jertfă și întâiul ministru al țării, Armand Călinescu. Unii văd grozăvia faptelor în felul urât și sălbatic cum s'a săvârșit. Alții văd greutatea uciderii în clipele grele

prin care trece lumea întreagă și țara noastră. E sălbatic felul și sunt grele momentele prin care trecem, dar tragedia e mai ales în faptul, că primul ministru al României a fost asasinat de mâni românești conduse de suflete orbite de un gând străin.

Vieaja lui Armand Călinescu este, sau poate fi cunoscută din gazete. Din cele cunoscute noi desprindem aci numai trei însușiri: limpezimea gândirii, lujeala faptelor și dragostea lui de țară.

1. Limpezimea gândirii lui Armand Călinescu se desprinde din măsurile luate și scrise de el. Legile întocmite de el sunt ca tot alătea cristale pe care le vezi și prin care vezi. Legile scrise de el n'ar fi avut trebuință de expunere de motive nici de regulamente pentru aplicare, minunate ca formă și cuprins. Cuvântările lui sunt încheiate în jurul unui gând, desfășurate cu o logică strălucitoare, încălzite de un înalt sentiment. Din limpezimea gândirii lui se va înțelege mai bine, că a știut ce vrea.

2. Lujeala faptelor dovedește că a mers drept, fără colțuri spre scop. Gândirea împede l-a dat puțința să muncească și a muncit cât un guvern întreg și să fie de o punctualitate neobișnuită la noi. Știa să fie și unde era așteptat și unde nu era dorit. Știa să fie de față în momentele cele mai grele și să dea deslegare chestiunilor celor mai însemnate. Iși făcea vreme să se îngrijească de armamentul țării întregi și să nu lipsească dela deschiderea lăzilor sosite cu cartușe. Dacă limpezimea gândirii ne dă să înțelegem că știa ce vrea, lujeala faptelor ne arată că știa și cum să facă.

3. Dragostea de țară și de Rege, ca în tot românul adevărat, în inima lui a fost una. Ființa țării o vedea legată de Rege. Din această dragoste și-a limpezit gândul; dragostea aceasta l-a fost marele indemn spre muncă, spre faptă. Dragostea aceasta o lasă fiului său ca moștenire. Din dragostea de țară și de Rege și-a jertfit vieaja. Armand Călinescu a luat măsuri să i se pregătească locul de înmormântare și mormântul l-a așteptat gata. El știa că va muri, știa cum va muri și din dragostea sa cea mare către țară și Rege și-a dat vieaja. „Mai mare dragoste decât aceasta, — precum zice Mântuitorul — ca cineva să și pună sufletul pentru prietenii săi, nimeni nu are”. Aceasta e culmea iubirii și Armand Călinescu cât privește țara și Regele, a atins această culme a dragostei.

Trupul lui neînsuflețit, purtat — după dorința scrisă în testament — pe car cu boi și împodobit cu ramuri verzi, s'a așezat în pământul țării. Pilda lui însă va

Serviciul Social „creștin“

Miercuri în 20 Septembrie 1939 Preafericitul Patriarh Nicodim a vizitat sediul Serviciului Social din Capitală.

După ce corul comandanților și comandantelor a cântat: „Pe stăpânul și Patriarhul nostru...“, dl prof. Dimitrie Gusti, președintele S. S. a rostit în fața I. P. S. Sale următoarea cuvântare în care mărturisește limpede caracterul creștin al Serviciului Social:

Este pentru noi o mare cinste, pentru care vă mulțumim profund recunoscători, că ne-ați onorat cu vizita Înalt Prea Sfinției Voastre.

Este a doua oară, când ne cinștii printr'o vizită făcută Fundației Culturale Regale „Principele Carol“. Nu vom uita interesul pe care l-ați arătat lucrărilor noastre, când acum, mi se pare, un an și ceva, ne-ați făcut cinstea și ați venit și V-ați interesat de tot ceea ce făceam și de felul cum lucram, mai ales în calitatea Înalt Prea Sfinției Voastre, care ne este nouă așa de scumpă și pentru care Vă suntem, încă odată, foarte recunoscători, de Președinte al Regionalului Moldova.

Vizita Înalt Prea Sfinției Voastre, la pentru noi, tineretul și lucrătorii mai vârstnici din domeniul cultural, proporțiile unui mare simbol. Un simbol, pentru că dela început, de când Fundația noastră a fost creată de M. S. Regele, până acum, când este încredințată cu spinoasa sarcină, de a aplica Legea Serviciului Social, în totdeauna am avut ca lozincă, să lucrăm, așa cum lucrau strămoșii noștri, întotdeauna în frunte cu biserică și după binecuvântarea bisericii.

Nu vom uita memorabila adunare din Iași prezidată de Înalt Prea Sfinția Voastră, la care am luat parte, pe lângă Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Bucovinei, Prea Sfințiile lor Episcopii din Bălți, Huși și Ismail, precum și Locotenentul Arhiepiscopiei din Chișinău. Nu vom uita cu câtă dragoste Înalt Prea Sfinția Voastră a însuflețit toată această adunare de căr-

rămănea vie. Iar pilda aceasta se cere urmată. Anume cere dela tot românul să-și lupteze gândirea, alungând din ea tot ce este străin. Cere dela toți fiii acestui neam să fie grabnici la fapte pentru țara căsăligată cu atâtea jertfe. Cere, mai ales în vremea aceasta de involburare a lumii, să facem zid și la hotarele țării și în jurul Regelui cu dragoste, gata de a ne pune sufletul pentru Țară și Rege.

De aceea, îndreptăm un gând de rugăciune și pentru Armand Călinescu și pentru Țară pe care a slujit-o. Trecem prin clipe grele. Să ne obișnuim să ne rugăm zilnic. Să cerem în rugăciuni stăruitoare, ca Dumnezeu să păzească țara de tot răul, sau, cum scrie într'o rugăciune: de ciumă și foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupra-ne a altor neamuri și de războiul cel dintre noi. Să cerem în rugăciuni ca Dumnezeu să lumineze mintea celor rătăciți și să-i întoarcă la dragostea de frate, că prea ne-am însălbăcit.

Iar pentru marea moarte a țării să ne rugăm cerând ca Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească.

turari din Moldova întreagă, Moldova propriu zisă din Bucovina și din Basarabia, pentru ca să punem la cale primele începuturi ale aplicării Serviciului Social.

Dar, este un simbol vizita Prea Sfinției Voastre și pentru că noi, dela început am avut ca principiu esențial al doctrinei noastre creșterea tineretului în spirit creștinesc și renașterea satului pe baze noul creștinești, pe baze profund, curat și sincere creștinești.

Acestea sunt dispozițiile, principiile pe care Regele tineretului și Regele țăranilor ni le-a dictat și le-a pus în fruntea mișcării noastre. Cu toți suntem convinși, că tineretul acesta românesc înseamnă în primul rând o stare de spirit complexă.

Avem noi în programul nostru, prevăzut să ne ocupăm, de sănătatea, de munca și de împodobirea spiritului sătenilor. Dar în același timp programul nostru prevede ca un punct de temelie și ridicarea sufletească a lor. Fără îndoielă că noi nu neglijăm nici unul din aceste elemente ale programului nostru. Dar, tot atât de sigur este, că noi nu dăm întâietate vreunui din puncte în dauna celorlalte. Este o greșită interpretare care se face uneori, când se spune că noi nu punem destul temelie pe acel principiu care, în enumerarea noastră, vine la sfârșit: adică pe suflet. Dimpotrivă, grija noastră de sufletul tineretului și de sufletul satului este grija cea dintâi, grija de căpetenie, căci în primul rând opera noastră este o operă de educație și această operă de educație este întemeiată pe creștinismul pe care Majestatea Sa Regele, de atâtea ori, l-a formulat: creștinismul activ, creștinismul creator, de fapte, care, fie că înobilează personalitatea fiecăruia, fie că înobilează colectivitatea, întotdeauna înobilează românismul, înobilează națiunea și Statul Român.

Pe baza acestui creștinism, care este o ascendență continuă a vremelnicului acestuia al vieții noastre, în mare adevăr etern creștinesc, ne ducem noi toată munca noastră.

Aceasta fiind profesiunea noastră de credință, aceasta fiind doctrina noastră, vie și creatoare de acțiune, vizita Înalt Prea Sfinției Voastre, este o consacrare și o încurajare.

De aceea, Vă mulțumim cu recunoștință și Vă rugăm respectuos să dați binecuvântare pentru opera noastră, să dați binecuvântare pentru acest tineret, comandante și comandanți, care sunt însufleții în acest creștinism viu și creator.

„Menirea eternă a educației“

Conferința d-lui prof. Constantin Nedelcu, comandantul Ținutului străjeresc Timiș — ținută la Universitatea N. Iorga dela Vălenii de Munte

De mulți ani, încă înainte de Războiu, profesorul Constantin Nedelcu, originar din Banat, se numără printre devotații Universității „N. Iorga“ din Vălenii de Munte.

An de an, d-sa se găsește în Vălenii deodată cu inaugurarea ciclului, și decăteori e liber, rămâne credincios, până la încheierea stagiunii cu excursia tradițională.

Cățiva ani în rând și-a adus și cercetașii săi din cohorta „Păstorul Bucur“ și l-a instalat în Tabăra de

vară în lunca Teleajenului, conducându-i alternativ, când la conferințe, când în escapade prin regiune, până pe Zăganul, sau în pelerinaj la Tabla Bujii.

Exemp.u de interes și de atențiune întru urmărirea comunicărilor, d. Nedelcu însuș e unul dinire cel mai simpatizaji și ascultați conferențieri ai Universității „N. Iorga”, atât pentru seninătatea, claritatea și avântul expunerii, cât și pentru originalitatea și spontaneitatea concepțiilor ce lansează, totdeauna cu convingere caldă și sinceră, care farmecă, impune și răpește.

Lecțiile sale luminoase, despre Aurel Viaicu ori despre Sabin Drăgolu, evocările din Danemarca ori amintirile dela Români din America, au rămas în comoara amintirilor tuturor celor cari le-au ascultat încântaji, înduioșaji.

În programul din acest an, a fost primită cu deosebit interes comunicare d-lui profesor Nedelcu despre „Idealurile eterne ale educației”.

În mijocul exaltării generale, în goana după „noutate”, cu licități și supralicități în preamărirea „metodelor” prezentate ca unic-mântuitoare și cari, tot mai pripite, se înghit reciproc, toate greșite și sterpe, dar fiecare contribuind cu ceva la haotizarea învățământului și la anarhizarea educației, a fost binefăcător de a asculta indemnurile luminoase ale profesorului Nedelcu din conferința sa, care s'a întâmplat să fie ultima din sesiunea 1939 dela Vălenii de Munte:

E timpul suprem de a ne opri în loc din alergarea rătăcită, din prigoana deșartă după noutăți efemere, vătămatoare și sterpe!

E timpul suprem să ne aducem aminte de valorile neperitoare, și să orientăm tineretul spre idealurile eterne! Spre Bine și Frumos, spre Adevăr și Dreptate. Și, mai ales, spre izvorul atruismului: spre Bunătate. Spre Bunătatea nelimitată, care îmbrățișează totdeauna tot, și nu se eclipsează niciodată, vădindu-și prin universalitatea sa esența divină și constituind prin aceasta legătura omului cu Cerul, cu Dumnezeu.

Bunătatea e virtutea izbăvitoare, talismanul Păcii, condiția fericirii câtă poate fi atinsă de om pe pământ. Căci: Nimeni nu poate fi fericit decât cel bun: „Nemo felix, nisi bonus”, ne învață înțelepciunea veacurilor, pedagogia veșnic nouă...

Vom indruma, deci, tineretul României spre bunătate, spre iubire, spre iubirea creștinească venită din ceruri!

Spuse cu zel de apostol și cu convingere de misionar, indemnurile d. Const. Nedelcu au impresionat cu atât mai adânc, cu cât cei ce îl ascultau, știau că însăși viața sa a fost și este pildă de bunătate și de jertfă pusă în slujba binelui public românesc.

A fost ca o rugăciune de încheiere, ca un imn, la sfârșitul ciclului 1939 dela Vălenii de Munte, ciclu deosebit de bogat și de rodnic, închinat de marele ciltor N. Iorga cultului vitalității românești.

„Neamul Românesc”.

Înțelegi tu Biblia?

Mulți creștini fie din curiozitate, fie pentru că chemarea lor li-o pretinde, au frunzărit Biblia, fără însă să ajungă departe cetind-o. Cine se hotărăște să cetească această sfântă carte, acela trebuie să aibă ceva mai mult în sufletul său, decât cunoștința limbii

și o minte clară. Cel-ce se apucă de cettit provăzut numai cu aceste arme, acela păfește ca și învățatul, care cu o lupă puternică a examinat un tablou renumit, crezând că va descoperi taina, pentru care s'a plătit o sumă fantastică pentru el. Creștinul astfel, nu va pătrunde spiritul B.bilei, ci se va mărgini numai a observa partea ei exterioară! Fără a deschide larg și ochii sufletului, rămâne întreg tezaurul biblic cu desăvârșire necunoscut!

Dacă sufletul nostru însetează după adevărul biblic, atunci e un semn, că Duhul Domnului activează în noi. Cu cunoștințele noastre omenești, putem cuprinde cugetele semenilor noștri, dar pentru a înțelege pe Dumnezeu, avem neopărată lipsă și de harul Duhului Sfânt. Cel mai subtil sistem de gândire omenească, ne duce numai până la granițele adevărului și nu dincolo de poartă. Acolo unde activează Duhul lui Dumnezeu, eul meu devine foarte mic, iar Dumnezeu nemărginit!

„Cel-ce nu are Duhul lui Hristos, nu este al Lui” (Rom. 8. 9), tată cuvinte de o însemnătate deosebită! Prin urmare trebuie să devenim al lui Hristos, „proprietatea” Lui; altcum nu ne vom putea face părtași ai mântuirii Lui, și nici nu ne vom putea numi creștini adevărați. Cel-ce nu este al Lui, acela va găsi porțile împărăției cerești zăvorâte, și poate să strige, să bată, căci nu l-se va deschide și nu va auzi decât cuvintele: nu vă cunosc, nu sunteți al mei. Dar nu este suficient să avem un Mântuitor, ci și El trebuie să ne aibe pe noi.

Când însă vom putea zice că suntem al Lui, când ne va recunoaște El, că îl aparținem? Atunci când cugetele și voința noastră, când cuvintele, faptele și viața noastră El ne-o conduce.

Sunt creștini, cari cred că aparțin Mântuitorului, dar în realitate sunt al altuia, căci un altul are putere asupra lor; ei cugetă ca și „lumea” care îl înconjoară: viața lor nu este stăpânită de Hristos și fac: ceace lor le convine și nu lui Dumnezeu. În viața acestora, nu joacă rol iubirea lui Hristos, ci folosul și iubirea lor personală, nu râvna după adorarea lui Dumnezeu, ci tendința după onoarea proprie și personală.

În creștinul adevărat trăește duhul credinței și al încrederii depline, el simte mângădarea în orice împrejurare, la strămtoare, la grijă și necazuri, în lipsuri și moarte! Acesta este fiul lui Dumnezeu...

„Celce însetează, să vie la mine și să bea” zice Mântuitorul. Dacă tu creștine însetând, te rogi și începi să cetești Biblia, atunci vei înțelege că în ea Dumnezeu Atotputernicul tău Tată îți vorbește cu bunătatea, blândețea, iubirea și cu întreaga Lui înțelepciune nemărginită!

Prof. G. Popoviciu

Dumineca 20 după Rusalii.

Hristos și tinerii

Cuprinsul sîntei Evanghălii de azi este acesta. Iisus se apropie de Nain. Acolo duceau la groapă pe singurul fiu al unei văduve. Iisus o liniștește, apoi se apropie de mort și-i zice: Tânărule, fie grăiesc: scoală-te. Tânărul a înviat și Iisus l-a dat mamei lui.

Se spune că lui Iisus i s'a făcut milă de mama care rămânea fără sprijin și nădejde.

Alții mai spun, că Iisus a iubit pe tânăr și cu atât mai vărtos a săvârșit minunea.

Nu are loc să mai căutăm dacă în adevăr l-a fost milă de femeia care-și ducea la groapă singurul fiu, căci aceasta e arătată limpede în Evangheliile, care zice: Domnul, când a văzut-o, i s'a făcut milă de ea și l-a zis: nu plânge.

Rămâne să ne gândim puțin. 1. La iubirea lui Iisus față de tineri și 2. La iubirea tinerilor față de Hristos Mântuitorul.

I. Evangheliile cuprind câteva întâmplări, din care se vede dragostea lui Iisus către tineri și copii. Astfel avem binecuvântarea copiilor aduși de mamele lor la Iisus Hristos. Câtă dragoste în cuvintele: „Lăsați copiii la mine și nu-i opriți pe ei, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor“.

Când apostolii își disputau întâietatea, Mântuitorul a adus un copil și a zis: „Dacă nu vă veți face ca acest copil, nu veți intra întru împărăția lui Dumnezeu“.

Istoricind întâmplarea cu un tânăr bogat care venise la Iisus să-l ceară sfaturi, unul din evangheliști spune, că Iisus l-a iubit pe tânăr.

Între cei 12 apostoli cel mai tânăr, Ioan este numit ucenicul pe care-l iubia Iisus.

Pricina iubirii lui Iisus față de copii a fost totdeauna ființa lor neprihănită, iar scopul iubirii lui a fost dorul de a le păstra neprihătarea.

Pentru această pricină și pentru această dorință stia să arate și scăderile, sau pornirile tinerilor, ca fiind păgubitoare.

Asfel când tânărul bogat s'a întristat fiindcă Iisus i a dat sfatul să-și împărțească averea și să-i urmeze lui, Iisus arată primejdia bogăției pentru oricine, dar mai ales pentru tineri: „Cât de anevoale vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cel ce au bogății“.

Când apostolul Ioan și fratele său Iacob cer ca Iisus să pogoare foc peste cetățile cari n'au vult să-l primească, Mântuitorul le potolește pornirea cu atâta dragoste: „Nu știți ai cărui Duh sunteți“.

Toată Evanghelia Domnului e scrisă așa fel ca tinerii și copii să primească, o hrană plăcută din ea, deși în aceeași vreme bătrânii și îmbătrâniții prin discuțiile lor, prin încercarea să explice, scapă această hrană.

De aceea zice Domnul: „Mărescu-te pe tine Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că al ascuns acestea de cei (ce se țin) înțelepți și pricepuși și le-ai descoperit pruncilor“.

Din cele de până aci este lămurit, că Iisus a iubit pe copii și tineri într'un chip deosebit.

II. Cum au răspuns copiii și tinerii acestei iubiri și mai ales, cum răspund azi?

În Evangheliile găsim că l-au iubit. Cu ce bucurie au venit copiii cu mamele lor la Iisus, cu ce încredere a venit și tânărul bogat să ceară sfaturi. Dovadă despre iubirea lor avem la intrarea în Ierusalim. Copiii și tinerii l-au ieșit în cale cu ramuri, cu flori și cu cântări. Bătrânii văzând pe copiii cari strigau „Osana, Fiul lui David“ s'au mânat și au vrut să-i oprească și au zis către Iisus: „Auzi ce zic aceștia?“ El le-a răspuns: „Niciodată n'ați citit că din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă?“ precum a vestit prorocul și psalmistul David.

E mai presus de orice îndolală, că și tinerii și copii l-au iubit pe Hristos Domnul.

Dealungul veacurilor au venit uneori și vânturi aducătoare de otravă.

Bătrânii, cu învățăturile lor sucite, au izbutit uneori să abată pe unii din tinerii dela Hristos.

Ca să nu răsfoim istoria întregă să ne gândim numai la duhul rău care a stăpânit în anii de după război. Tinerii amejiți de învățăturile scornite de dușmanii cei mai neimpăcați ai lui Hristos, ca să pară înaintași în știință, sau numai ca să fie la modă, erau porniți împotriva lui Hristos.

A trebuit să vină un tânăr păgân să constate rățacirea. Anume la un congres al studenților, un student indian, după ce a făcut o asemănare între patria sa și între țările Europei a strigat: „O, dacă am avea noi pe Hristos al nostru, pe care voi îl alungați!“

Tinerii și-au întors, aproape deodată primirea spre Iisus Hristos. Ei voiau în școala lor, în viața lor, în sufletul lor. Ce mare luptă a trebuit să se ducă, deoparte cu dușmanii neimpăcați ai lui Hristos și de alta cu bătrânii, cu profesorii lor!...

S'a repezit întocmai întâmplarea dela intrarea în Ierusalim. „Auzi ce zic aceștia?“ Izbârda însă a fost și aci a tinerilor. Tot din gura lor s'a săvârșit lauda. Nu demult, la începutul unui an școlar elevii unei clase de liceu din Bucovina au cerut să albească în clasă licoana Mântuitorului și o candelă. Dirigintele clasei era un profesor care se împotriva. Tinerii însă au învins.

Noi statorim din acestea, că și tinerii iubesc pe Hristos Mântuitorul. Căutați să vedeți cum ascultă ei faptele și învățăturile lui Iisus și în școală și acasă și vă veți convinge despre dragostea lor.

III. Să nu uităm însă un lucru. Hristos vrea ca iubirea lui față de el să fie mijlocită prin părinți.

El vrea ca mamele să-și aducă pruncii ca el să-i binecuvinteze, vrea ca tații, ca odinioară lair, să-l cheme să dea copiilor adevărată viață.

Ați auzit cât de limpede scrie Evanghelistul, că după ce a înviat pe tânărul din Nain l-a dat mamei lui. Aceasta înseamnă, că fiii și fiicele tale sunt dați în grija ta, să-i crești trupește și sufletește. Să-l crești, așa fel ca viața lor să fie închinată lui Hristos și atunci Hristos te asigură că și tu vei avea bucurie de viața lor.

Un lucru să se știe. Oricât ai fi tu, tată sau mamă, de învățat, sau chiar iubitor de Hristos, dacă nu vei avea grije, ca și viața pruncilor tăi să fie închinată lui Hristos-Dumnezeu, ei vor aluneca, și tu nu vei avea bucurie de ei, nu vor fi nici ai tăi.

În Vechiul Testament se scrie despre Eli, un preot al iudeilor, care avea doi feciori. El a fost credincios și bun preot, dar din slăbiciune părintească trecea cu vederea greșelile feciorilor săi. Dumnezeu îi vestește, că deoarece a ținut mai mult la fiii decât la Dumnezeu, vor pieri într'o singură zi. Cei doi feciori au plecat în război cu chivotul, dar chivotul a fost luat de filistenii și cei doi feciori ai lui Eli, au fost ucși. Când i s'a spus despre moartea feciorilor, a căzut și el și a murit, frângându-și gâtul. Pedepsa aceasta înfricoșătoare a fost pentru că Eli, care era chemat să facă judecată în popor, pentru fiii săi n'a avut tăria să facă judecată.

Și azi sunt părinți ca Eli. Buni credincioși, evlavioși, fără răutate, cu milă pentru cei năpăstuiți, dar slabi să-și conducă bine casa. Bătrânețele acestora sunt amărâte de viața și faptele fiilor și fiicelor lor. Și dacă la părinți evlavioși se poate întâmpla ce

s'a întâmplat cu Eli, cu cât mai vârtos acolo, unde și viața părinților mai are și alte pete?

Câți copii după ce ies din școală uită până și să scrie!... Dacă apoi și rugăciunea învățată în școală o uită, însălbățicirea e deplină.

Copiii au în suflet dragoste către Hristos-Dumnezeu. Care tată sau mamă vreau să-și însălbățicească pruncii? Dar ce fac ei pentru dragostea aceasta să crească?

În câte case se roagă părinții și copiii măcar odată la zi împreună? În câte case se mai ține vechiul obicei, de a întreba pe tineri: ce Evanghelie s'a citit în biserică? În câte familii se mai pune seara întrebarea, ce au făcut pruncii și tinerii în ziua ce a trecut?

Ce lucruri mici și ușoare ar fi acestea și ce mare însemnătate au ele!

Nu le treceți cu vederea. Cu fiecare semn al purtării tale de grijă pentru copiii tăi tu închini viața lor și o dai lui Hristos Dumnezeu. Faci ca dragostea pe care ei o au față de Hristos, să crească și cu fiecare creștere către el, dragostea lor crește și pentru tine. Tu îi dai pe ai tăi lui Hristos și Hristos îți dă ție.

Ce mare a putut să fie bucuria mamei când Iisus i-a dat copilul!

Hristos Dumnezeu să ajute tuturor părinților, să aibă bucurie deplină de copiii lor. Amin.

Prof. F. Codreanu

Texte biblice

Umblarea la sf. biserică

„Oare nu știți că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?”

(Lc. 2.49).

Străjeri, v'aduceți aminte cine a rostit aceste cuvinte? V'am spus eu, odată, la Religie istorioara lui Iisus în biserică, când era de 12 ani. La această vârstă, Sfânta Maica lui și bătrânul Iosif l-au dus la Ierusalim, așa cum mergeți și voi la mănăstire cu părinții vostri. Și după ce au petrecut acolo câteva zile în rugăciune, plecară către satul lor acasă. Dar abia pe drum au băgat de seamă părinții, că pruncul Iisus s'a pierdut de ei. Deci s'au întors la Ierusalim să-l caute. Și unde credeți că l-au aflat pe Iisus? L-au găsit în biserică între bătrânii învățați, care se minunau de cuminența lui. Și când Maica Sfântă l-a certat, că n'a venit acasă, Iisus i-a zis: Oare nu știți că trebuie să fiu în biserică?

În vârsta lui Hristos sunteți și voi, copii. Dar sunteți și voi tot așa de cumiți ca el? Vouă vă place să mergeți la biserică? Iisus mergea cu drag la biserică și se ruga. El iubește numai pe copiii care umblă regulat la

sfânta biserică și se roagă acolo, în liniște și cu evlavie. Cine face așa urmează pe Hristos și este prietenul lui. Voi nu vreți să fiți prietenii Pruncului Iisus? Dacă vreți, atunci nu uitați niciodată că Dumnezeu a poruncit ca

șase zile să 'nvățăm,
iar a șaptea s'o serbăm.

Amin.

Presviter B.

Cărți și reviste

Pr. Spiridon Cândea: Pentru o mai bună pregătire a viitorilor preoți. Sibiu 1939. Educația și instrucția studenților teologi este pentru Biserică o problemă de căpătâi. Ca viitorii preoți să corăspundă chemării sfinte, trebuie mai întâi să fie bine selecționați, să prezinte certificate de recomandare dela preotul satului și dela profesorul de religie, să facă la primirea în Teologie un examen oral și în scris, să se înlătore greșala prea marelui indulgențe față de studenți în Teologie, să fie crescuți, în internate, într'o atmosferă duhovnicească religioasă, la care operă să colaboreze din tot sufletul profesorii de Teologie, duhovnicul și rectorul Academiei.

Broșura părintelui Cândea este un memento pentru toate școlile de Teologie.

Viața Ilustrată. August-Sept. 1939. Director P.S.S. Episcopul *Nicolae Colan* al Clujului.

În acest număr semnează articole: I. Malei despre „Noul Patriarh al Bisericii”, Grigorie Popa: *Invitație la românism*, o admirabilă prezentare a problemei tineretului și a misiunii sale viitoare; Gr. T. Marcu: „Stăpân și slugă”, o foarte bună punere la punct a raporturilor dintre români și sași; G. L. Munteanu: „Creștinătatea și războiul dintre frați” ș. a. Cronică literară, internă, externă și numeroase ilustrații frumoase.

„Viața Ilustrată” este la noi unica revistă de familie care duce în casa intelectualilor români „lumină pentru suflet și desfătare pentru ochi”.

Misionarul, revistă lunară a misiunii ortodoxe române. Iulie-August 1939. Secția Culturală, Chișinău.

Cuprins bogat și interesant, totdeauna actual. Pr. N. I. Groșan: *Serviciul Social în serviciul misiunii noastre*. Pr. A. Burjacovschi: *Adevărul despre mișcarea siliștă în mitropolia Basarabiei*. Protos. N. Ionță: *Între Hristos și Antihrist*. Pr. A. Scvoznikov: *Prin ce sunt atractive sectele religioase* (continuare din numărul trecut). anume: prin organizarea lor democratică, prin zel și metode proprii de propagandă și prin caracterul lor negativ, cum sunt: desechilibrul psihologic, fanatismul sectar și fariseismul.

Menționăm cu toată lauda și cu toată bucuria programul bogat și ales al *cursurilor misionare* dela mănăstirea „Patriarhul Miron”, ținute în două seri pentru preoții din Arhiepiscopia Chișinăului.

Informațiuni

Funerăliile naționale ale prim-ministrului Armand Călinescu s'au desfășurat Duminică în 24 Sept. a. c. Adus dela spitalul „Regina Elisabeta” unde a fost imbalsamat și așezat în rotonda Ateneului Român, de Vineri până Duminică a fost străjuit de membri Frontului Renașterii Naționale.

Slujba înmormântării a făcut-o Preafericitul Patriarh Nicodim, asistat de I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae al Ardealului și de un mare sobor de episcopi și preoți, în prezența M. S. Regelui Carol II și a M. S. Voevodului Mihai, a consilierilor Regali, a membrilor guvernului în frunte cu dl. general Gh. Argeșeanu primul-ministru, a corpului diplomatic și a reprezentanților autorităților civile, militare, judecătorești, străjerești, etc.

A vorbit I. P. S. S. Patriarhul Nicodim în numele Bisericii, dl. gen. Gh. Argeșeanu în numele guvernului, dl. Al. Vaida-Voevod în numele Camerei, dl. C. Argetolanu în numele Senatului și dl. prof. V. Vălcovici în numele Frontului Renașterii Naționale.

Dela Ateneu corpul neînsuflețit a lui A. Călinescu a fost transportat la gara de Nord pe un afet de tun și cu un tren special la Curtea de Argeș, unde a lăsat el prin testament să fie înmormântat. Dela gara Argeș până la cimitir a fost dus de un car cu șase boi și așezat în cripta familiei. Ultimele rugăciuni le-a făcut P. S. S. Episcopul Grigorie al Argeșului. La groază au vorbit: reprezentantul jărănimii române dl. I. Niculescu-Lungu, al minorității maghiare dl. Ig. Bartha, al minorității germane H. Kaufmes și dl. Grigorie Gafencu ministru de externe.

Străjerii au dat ultimele onoruri.

În ziua funeraliilor s'au făcut parastase și s'au finit cuvântări în toate bisericile din țară.

La Arad parastasul oficial s'a servit în biserica militară din Cetate — Catedrala fiind în reparație — de P. S. S. Episcopul Andrei, asistat de un sobor de preoți, în fața tuturor autorităților civile și militare. A vorbit P. Sfinția Sa arătând vrednicile lui A. Călinescu și osândind crima celor ce l-au ucis.

Sfințire de biserică. Duminică în 17 Noiembrie a. c. s'a sfințit sf. biserică din Iancahid (Jugoslavia), după ce fusese supusă unei reparații generate, internă și externă, ce a costat 50 mii de dinari. Ca delegat al P. S. S. Părintelul Episcop a fost P. C. Sa Părintele Protopop Gherasim Andru din Sarca, asistat de preoții I. Frișcan—Toracul-mare, Sever Brânda—Iecica și preotul locului Tralan Frențiu. La priceasnă P. C. Sa Păr. Protopop rostește o frumoasă și potrivită cuvântare despre: Ce este biserică, despre cuvântul lui Dumnezeu și darul Duhului Sfânt, arătând și jertfitorii care au contribuit la reparații și anume: Dl. Dr. Victor Cădere, ambasadorul României la Belgrad: 8000 dinari, credinciosul Pavel Gruici, din filia Clec: 5000 dinari și contribuțiile mai mici ale tuturor credincioșilor (A.).

† Elena Moldovan, soția vrednicului inspector școlar pens. Iosif Moldovan, a trecut la cele eterne, împărțită cu Sf. Cuminicătură, Marți în 26 Septembrie, în al 75-lea an de viață și al 55-lea de căsătorie.

A fost așezată pe catafalc în sala de ședințe a parohiei Arad, unde l s'au făcut tot din două în două ore rugăciuni de preoți, în frunte cu însuși P. S. S.

Episcopul Andrei. Prohodul l s'a săvârșit Joi de către P. C. S. păr. prof. Tr. Văjjanu, păr. prof. F. Codreanu care a și parentat-o și păr. V. Mihuțiu. Locul de veșnică odihnă i-a fost gătit în cripta familiară din cimitirul Eternitatea.

Despre vrednicia ei de soție și mamă vorbește familia pe care și-a crescut-o cu o pilduitoare dragoste.

O dăplânge îndureratul ei soț, fiica Cornelia cu soțul ei Dr. L. Iacob profesor la Facultatea de Teologie din București și fiul ei: Remus contabilul Casei Diecezane și Sablin președinte la Curtea de Apel din Timișoara, împreună cu soțiile și copiii lor.

Dumnezeu s'o odihnească în pace și fericire.

Hirotonii. Dl. Damian Tudor secretarul Academiei Teologice a fost sfințit pentru parohia Arad-Șega, dl. Petru Belian pentru parohia Moșiori și dl. C. Stoichescu pentru parohia Cintel.

Dumnezeu le țină harul!

Păr. Victor Vlăduceanu profesor de religie în Timișoara a fost numit de Direcțiunea generală C. F. R. conferențiar pentru propagandă religioasă, morală și culturală printre funcționarii și muncitorii C. F. R.-ului de pe cuprinsul Inspecțiilor Timișoara și Craiova.

P. S. H. R. Beaussart, episcopul auxiliar al Parisului, a vizitat în August c. Spania. Din informațiile pe care le publică într'un ziar parisian rezultă că războiul și regimul comunist din Spania au distrus peste 20.000 biserici și capele și au martirizat 12 episcopi și 16.000 de preoți și călugării.

În vremea aceea Statul Român a înzestrat 87 mănăstiri cu 600 hectare pământ arător și cu 18.000 hectare de pădure.

Ce învățăminte bogate și minunate!...

Nota Red. P. C. Protopopi cari au primit colete cu broșura „Teologie și preoție” și nu au răspuns nimic, sunt respectuos rugați sau să le restituie, sau să le trimită costul.

Nr. 6563/1939.

Ordin-circular

Sumele incurse pe colecta denumită „Obolul Crucii”, care potrivit hotărârii Congresului Național Bisericesc se face în fiecare an în bisericile din cuprinsul întregii Patriarhii Române, se vor trimite direct Eforiei Bisericii Ortodoxe Române, str. Antim Nr. 29, București.

Despre sumele incurse se va încheia de către Epitropia bisericii respective proces-verbal, care se va trimite deodată cu suma ce s'a colectat.

Arad, la 19 Septembrie 1939.

Consiliul Eparhial

Nr. 6580/1939.

Comunicat

Sf. Sinod cu ord. Nr. 2489/1939, dispune ca C. Preoți să lumineze pe agricultorii despre pierderile pe cari le suferă economia națională de pe urma faptului că muncitorii agricoli țin, în afară de sărbătorile bise-

ricești și legale și alle sărbătorii.

Invităm deci și noi pe C. Preoți, unde este cazul, să îndemne pe credincioși a ținea numai sărbătorile bisericesti și cele legale.

Arad, la 20 Septemvrie 1939.

Consiliul Eparhial

Nr. 6599/1939.

Concursuri

Pentru îndeplinirea postului de *preot la parohia a IV-a centrală din Arad*, devenit vacant prin încadrarea părintelui Ilarion V. Felea la parohia a III-a, se publică concurs cu *termen de 15 zile*, dela prima publicare în Biserica și Școala.

Venitele parohiei sunt:

1. Salarul dela Stat,
2. Sesiunea preoțească de 32 jug.
3. Stolele legale.
4. Locuință sau chiria bugetară și
5. Birul parohial în sumă de 600 (șase sute)

lei anual.

Pe lângă serviciile din parohie, alesul va catehiza la școlile primare, la cari va fi repartizat. Va substitui pe protopop în biserică și parohie, când va fi trebuință.

Concurenții își vor înainta cererile, însoțite de toate documentele justificative, Consiliului Eparhial, dovadă că au calificajie pentru *parohia de clasa I*.

Arad, din ședința adm. bisericască dela 12 Sept. 1939

Episcop.

† Andrei

Consilier ref eparhial.

Traian Cibian.

2—2

Nr. 6430/1939.

Pentru întregirea parohiei *Bodrogul-Nou*, cu fiilele *Zădărlac*, și *Călugăreni*, (Vinga Nouă) din protopopiatul Vinga, rămasă vacantă prin trecerea preotului Nicolae Cimpoeș la altă parohie, se publică concurs cu *termen de 15 zile*.

Venitele parohiei sunt:

1. Salarul dela Stat.
2. Stolele legale.
3. Casă parohială în Bodrogul-Nou.
4. Una sesiune parohială. (26. jug. dela Mănăstirea Bodrog și 6. jug. din Zădărlac).

Parohia este de clasa I-a rurală.

Numitul va catehiza regulat fără altă remunerație la școlile primare de stat din Bodrogul-Nou, Zădărlac și Călugăreni, va oficia serviciile dumnezeiești în parohie și fiile, va predica regulat și va achita toate impozitele după beneficiul său.

Concurenții vor cere aprobarea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop Andrei, pentru a putea concura, iar cererile de concurs, însoțite de actele necesare, le vor înainta Veneratului Consiliu Eparhial.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial din 12 Sept. 1939.

† Andrei

Episcop.

2—2

Traian Cibian
cons. ref. eparhial.

Nr. 6427/1939.

Pentru îndeplinirea parohiei *Mănăstur*, rămasă vacantă în urma transferării preotului Aron Popa la Iercoseni, se publică concurs cu termen de 15 zile.

Venitele parohiei sunt:

1. Sesiunea parohială în estensiunea de 32 jug.
2. Un intravilan de 1.200 m² și un extravilan de 400 m².
3. Folosința casel parohiale.
4. Salarul dela Stat.
5. Stolele legale.

Parohia este de clasa I-a, dar în lipsă de concurenți de clasa I-a se admit la concurs și de clasa a II-a.

Preotul va îndeplini toate agendele parohiale, va catehiza elevii școlii primare fără altă remunerație și va achita impozitele către Stat și comună după beneficiul său.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele justificative, se vor înainta Veneratului Consiliu Eparhial din Arad.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 12 Septemvrie 1939.

† Andrei

Episcop.

Traian Cibian

cons. ref. eparhial.

2-2

Nr. 6155/1939.

Pentru îndeplinirea parohiei *Mustești*, protopopiatul Gurahonțului, devenită vacantă prin trecerea preotului-învățător Atanasie Roman la alt post, se publică concurs cu *termen de 15 zile*.

Venitele parohiei sunt:

1. Sesiunea parohială de 16 jug.
2. Casă parohială cu intravilan.
3. Stolele legale.
4. Birul parohial.
5. Salarul dela Stat.

Parohia este de clasa II-a, dar în lipsă de concurenți se vor admite și cei de clasa III-a.

Alesul va predica regulat în sfânta biserică, va catehiza elevii, fără altă remunerație și va plăti din al său toate impozitele după beneficiul său preoțesc.

Cererile de concurs înzestrate cu documentele necesare, se vor adresa și înainta Veneratului Consiliu Eparhial, Arad.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 12 Septemvrie 1939.

† Andrei

Episcop.

Traian Cibian

cons. ref. eparhial.

Nr. 6191/1939.

Pentru întregirea parohiei *Rădmănești*, protopopiatul Balinț, rămasă vacantă în urma pensionării preotului Constantin Gherga, se publică concurs cu termen de 15 zile.

Venitele parohiei sunt:

1. Sesiunea parohială în extensiune de 30 jug. pământ arător și fânate.
2. Un intravilan 800. st. p.
3. Stolele legale.
4. Salarul dela Stat.

Biblioteca Centrală
Raională Arad

5. Birul parohial.

6. Casă parohială deocamdată nu este.

Parohia este de *clasa I*, dar în lipsă de concurenți de *clasa I* se admit și cei de *clasa II a*.

Preotul va îndeplini toate agendele parohiale, va catehiza elevii școlii primare și va achita toate impozitele către Stat și comună, după beneficiul său.

Cererile de concurs însoțite de toate actele justificative se vor adresa și înainta Veneratului Consiliu Eparhial, Arad.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 12 Sept. 1939.

† *Andrei* *Traian Cibian*
Episcop consilier ref. eparhial
1-2

Nr. 6156/1939.

Pentru îndeplinirea Parohiei *Șoimuș Buceava*, protopopiatul Gurahonț, jud. Arad, se publică concurs cu termen de *15 zile*.

Venitele parohiei sunt :

1. Grădina parohială din ref. agrară.
2. Sesiile parohiale 4. jug. din ref. agrară.
3. Birul legal
4. Stolele legale.
5. Casă parohială deocamdată nu este.
6. Combustibilul necesar pentru încălzit din pădurea urbană și comună nefasonat.
7. Salariul dela Stat.

Parohia e de *clasa a III-a*.

Alesul va catehiza fără altă remunerație și va achita toate impozitele după beneficiul preoțesc.

Cererile de concurs înzestrate cu actele necesare se vor adresa și înainta Veneratului Consiliu Eparhial, Arad.

Arad, din ședința administrativă a Consiliului Eparhial dela 12 Septembrie 1939.

† *Andrei* *Traian Cibian*
Episcop consilier ref. eparhial
1-2

Nr. 6254 | 1939.

Pentru îndeplinirea parohiei *Vața de Sus* cu filia Căzănești protopopiatul Halmăgiului, rămasă vacantă prin numirea preotului Gheorghe Dărăștean la altă parohie, se publică concurs cu termen de *30 zile* :

Venitele parohiei sunt :

1. Salariul dela Stat.
2. Stolele legale.
3. Birul legal.
4. Parohia se va îngriji de locuință pe seama preotului, până la eventuala zidire a unei case parohiale.

Parohia este de *clasa II-a*. În lipsă de concurenți de *clasa II-a*, se admit și concurenți de *clasa III-a*.

Alesul va catehiza regulat, fără altă remunerație, va predica în Dumineci și sărbători și va achita toate impozitele către Stat și comună, după beneficiul său.

Concurenții vor cere aprobarea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop Andrei, pentru a putea candida, iar cererile de concurs, însoțite de actele necesare, le

vor adresa Adunării parohiale din Vața de Sus și le vor înainta Veneratului Consiliu Eparhial.

Concurenții, cu încuviințarea protopopului și cu respectarea dispozițiilor regulamentului pentru parohii, se vor prezenta în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice și pentru a face cunoștința alegătorilor.

Consiliul parohial

În înțelegere cu Ștefan Bogdan, protopop.

Traian Cibian
cons. ref. ep.

1-3

Nr. 6205/1039.

Pentru îndeplinirea parohiei *Dumbrava* cu filia Rosloci, protopopiatul Gurahonț, jud. Arad, devenită vacantă prin trecerea preotului A. Neamțu la altă parohie, se publică concurs, cu termen de *15 zile*.

Venitele parohiei sunt :

1. Birul legal dela matriță și filie.
2. Stolele legale.
3. Casă parohială deocamdată nu este.
4. Cimitirul mic dela Dumbrava.
5. Dela Dumbrava 12 metri steri lemne din pădurea bisericii, iar dela Rosloci 12 metri steri nefasonați.

Parohia e de *clasa a treia*.

Alesul va catehiza elevii fără altă remunerație și va plăti impozitele după beneficiul preoțesc.

Cererile de concurs se vor adresa și trimite la Veneratului Consiliu Eparhial, Arad.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 12 Sept. 1939.

† *Andrei* *Traian Cibian*
Episcop consilier ref. eparhial
1-2

Cărți noi apărute

și bune pentru bibliotecile parohiale, de vânzare la
Librăria Diecezană :

Diac. Dr. Grigorie T. Marcu : Saul din Tars. 126 pagini, 50 lei.

Pr. Ilarion V. Felea : Pocăință, studiu de documentare teologică și psihologică, 444 pagini 175 lei.

Vasile Loichița : Doctrina sfântului Ion Damaschin despre Maica Preacurată. Ed. II. 68 pag. 40 lei.

Nicolae Arhiepiscop și mitropolit : Veniți la Mine, 68 pag. 12 lei.

Predici festive de Preot O. Soroceanu, pag. 139 lei 120.

Semințe Duhovnicești de Pr. Gh. Negură, vol. I. pag. 144, lei 30 ; vol. II. pag. 148, lei 30.

Hristos și mântuirea sufletească a orășenilor de Pr. Dr. S. Cădea. 302 pag. 140 lei.

Pace pe pământ (pastorale) de Episcop Nifon Criveanu, pag. 108, lei 30.

Episcop Gherontie Nicolau : *Îndrumătorul liturgic* (cuprinzând vizite canonice la orașe și sate. Vacernia și litie și privilegiere. Liturgiile Sfinților Ioan Gură de Aur și Sf. Grigorie Dialogu).

Cu muzică în text. 243 pagini, 400 lei.